

gang for klager til, at påklage den afgørelse som myndigheden i første instans træffer også efter at sagen har været genbehandlet i første instans.

Det har hidtil været vurderingen, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden formel hjemmel. Folkeetingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter Ombudsmandens opfattelse kræver udtrykkelig hjemmel. Denne udtrykkelige hjemmel indføres med forslaget.

Til § 111

I bestemmelsen videreføres uændret EU-bemyndigelseslovens § 8, stk. 4, som fastlægger en adgang til at klage over afgørelser truffet af bestyrelsen for de fonde, som er nævnt i forslagets kapitel 17. Det er fundet mest hensigtsmæssigt at placere bestemmelsen i dette kapitel, som indeholder lovens øvrige bestemmelser om klageadgang.

Til kapitel 20.

Oplysningspligt

Til § 112

Bestemmelsen viderefører saltvandsfiskerilovens § 41, og indholdet af ferskvandsfiskerilovens § 46 om, hvilke oplysninger Fødevareministeriet kan kræve af de personer og virksomheder, som er omfattet af loven. Forslaget indfører desuden hjemmel til, at der kan afkræves oplysninger om opdræt af fisk.

Bestemmelsen giver adgang til, at oplysningerne kan behandles. Hermed menes først og fremmest, at de afgivne oplysninger kan registreres. Udtrykket behandling er anvendt i overensstemmelse med den terminologi, der anvendes i det af Justitsministeriet fremsatte forslag til lov om behandling af personoplysninger (L 44).

Efter bestemmelsen kan oplysningerne afkræves med flere formål, herunder til brug for administration af loven, i kontroløjemed samt til statistisk brug. For så vidt angår stk. 2 er det udgangspunktet, at oplysninger om regnskaber alene kan afkræves og registreres i statistisk øjemed.

Til kapitel 21.

Gebyrer m.v.

Bestemmelserne vedrører muligheden for at fastsætte gebyr i forbindelse med særlige tjenesteydelser. I forhold til gældende love er flere bestemmelser med mulighed for at fastsætte gebyr ikke medtaget i den samlede fiskerilov. Dette skyldes, at pågældende be-

stemmelser aldrig har været anvendt og ikke skønnes at ville blive anvendt.

Bestemmelsen i ferskvandsfiskerilovens § 29, om gebyr til dækning af administrationsomkostninger og tilsynsomkostninger er således ikke medtaget. Det samme gælder bestemmelsen om, at de fiskeriberettigede kan pålægges at betale omkostninger til videnskabelige undersøgelser, der udføres efter anmodning. Bestemmelsen må anses for overflødig, da Danmarks Fiskeriundersøgelser har mulighed for at udføre en indtægtsdækket virksomhed.

Bestemmelsen i saltvandsfiskerilovens § 14, stk. 8, om mulighed for generelt gebyr i forbindelse med tilladelse til havbrug er heller ikke medtaget i forslaget.

Til § 113

Bestemmelsen i § 113 er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 5, om, at ministeren kan fastsætte regler om hel eller delvis betaling for særlige tjenesteydelser. Som det fremgik i forbindelse med vedtagelsen af EU-bemyndigelsesloven i 1996 giver bestemmelsen kun mulighed for at kræve hel eller delvis betaling for særlige ydelser, som kontrolmyndighederne udfører efter anmodning. Der er således ikke tale om en generel hjemmel til at fastsætte regler om gebyr for kontrol.

Der har ikke hidtil været fremsat sådanne anmodninger, men det kan ikke udelukkes, at der i forbindelse med ønske om dispensationer, f.eks. i forbindelse med visse former for lystfiskeri, kan blive fremsat anmodning om en særlig fiskerikontrolindsats, som det ikke vil være muligt at imødekomme inden for de sædvanlige rammer.

Til § 114

Bestemmelsen i § 114 er en videreførelse af EU-bemyndigelseslovens § 13 om afgifter. Bestemmelsen tager sigte på afgiftsbetaling i situationer, hvor der i forbindelse med et bestemt, særligt afgrænset fiskeri er behov for særlige biologiske undersøgelser som forudsætning for, at fiskeriet kan udføres. Bestemmelsen har aldrig været anvendt men hensigten har været, at man i situationer, hvor ejerne af nogle få fartøjer ønsker at drive et særligt afgrænset fiskeri, f.eks. muslingefiskeri i et nærmere afgrænset område, vil kunne kræve gennemførelse af biologiske undersøgelser, som de pågældende selv bekoster. Uanset, at bestemmelsen aldrig har været anvendt, er det anset for rimeligt at opretholde hjemlen, da der kan opstå ønske om at drive et sådan fiskeri uden, at der er mulighed for at finansiere særlige biologiske undersøgelser i forbin-